

[Skjerbæk.]

Landbruget og visse andre Fag, vil der alligevel være en hel Del Omraader, hvor der er udpræget Sæsonarbejde, og hvor det derfor maa stille sig tvivlsomt, om man virkelig skal give Ferie til saadanne Arbejdere.

Jeg kan være enig i det Princip, som er nedlagt i § 7, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen gjorde sig saa stærkt til Talsmand for, at Ferie er til at holde Ferie i. Men Spørgsmaalet er, hvor vidt man skal gaa med et Forbud. For det vilde blive en grumme vanskelig Ting at gennemføre et saadant Forbud, hvis det bliver et ganske absolut Forbud.

Nøhr: Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Kjær. Det ærede Medlem mente, at naar jeg havde brugt det Udtryk, at Lovforslaget her løste Feriespørgsmaalet til Bunds, var det dog vist for meget sagt. Naturligvis tænkte jeg med den Vending paa Feriespørgsmaalet for Folk i Tjeneste hos andre. Som det ærede Medlem selv sagde, kan Spørgsmaalet om de selvstændige erhvervsdrivendes Ferie ikke løses ved Indgriben af Lovgivningsmagten. Vi kan være ganske enige om det, det ærede Medlem udtalte om disse Menneskers naturlige Trang til en Ferie, men det ligger uden for Rammerne for Lovgivningsmagtens Virksomhed. Jeg tror, man har Lov til at sige, at for Folk i andres Tjeneste er det System, man her har valgt, det mest rationelle, fordi det samler Feriedagene sammen i Aarets Løb i nogenlunde Forhold til Antallet af Beskæftigelsesdage. Jeg tror, det er vanskeligt at komme dette nærmere, end man gør ved dette Feriemærkesystem, der gaar som en Traad gennem hele Lovforslaget. Hvis det ærede Medlem kan anvise et System, som udelukker færre, kan vi tale om det i Udvalget.

J. S. Foget: Jeg vil gerne have Lov til at stille den højtærede Minister et konkret Spørgsmaal. Hvilke Landarbejdere kommer med under denne Lov, og hvilke kommer ikke med?

Alfred Jensen: Ministeren forsøgte at give det Udseende af, at jeg havde polemiseret mod et Forslag, der ikke har foreligget. Det er ikke rigtigt. Jeg fremhævede, at man ikke havde forventet et Forslag om 12 Dages Sommerferie, og det var ikke saa underligt, for naar Ministeren baade i Pressen og andre Steder har fremsat Udtalelser om, at det kommende Sommerferieforslag ikke vilde gaa ud paa 12

Dages, men kun 6 Dages Ferie, er det ret indlysende, at man ikke kunde forvente, at et saadant Forslag vilde fremkomme. Derfor er der ingen Grund for Ministeren til at se irriteret paa mig, fordi jeg har sagt dette. Han maa tværtimod være glad, fordi jeg yder ham min Anerkendelse, og jeg synes, han skulde gaa et Skridt videre og tage Hensyn til de forskellige Ting, jeg har omtalt, for saa vil Loven blive fuldendt.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at det var sjældent, vi gav et Lovforslag en saadan Anerkendelse, som vi har givet dette. Men det er jo ikke tilfældigt, det er ikke Udslag af et særligt Lune fra min Side, det er kun Udtryk for, at det er et virkelig godt Forslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg kunde maaske ogsaa opfatte det ærede Medlem Hr. Alfred Jensens Fremdragen af den Opfattelse, han tidligere har haft med Hensyn til, hvad Loven kunde komme til at indeholde, som en slet skjult Ærgrelse over, at Forslaget er blevet saa godt, at der i Virkeligheden ikke har været Anledning for det ærede Medlems Parti til at give Overbud ud over den Smule, der er givet med Hensyn til Lærlingene. Det er jo en Mulighed.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, der spurgte, hvilke Landarbejdere der falder ind under Loven, og hvilke ikke, vil jeg sige, at Landarbejdere i dette Ords egentlige Betydning falder alle sammen ind under Loven. Tjenestekarle og -piger, der falder ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere — og det er, hvis jeg er rigtigt underrettet, praktisk talt alle dem, der er beskæftigede som Medhjælpere ved Landbruget og har Kost og Logi hos Husbonden —, falder uden for denne Ferielov, og for dem skal Forholdet ordnes gennem Ændringer i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere. De gifte Folk, Landarbejdere og deres Hustruer, som har Kontrakt med Gaardene, men som ikke er Tyende i den gamle Tyendelovs Forstand, saaledes som de unge Karle og Piger, skal naturligvis have deres Ferie. Med Hensyn til Fodermestre og dermed ligestillede er der mig bekendt — jeg tør ikke sige, om det er helt rigtigt — en Deling, saaledes at de fast ansatte eller kontraktbundne Folk f. Eks. paa Godserne ikke er Medhjælpere i Medhjælperlovens Forstand, og denne Gruppe skal naturligvis have Ferie efter denne Ferielov; men det meget store Tal af unge Karle og Piger, som falder